

AUSTRALIA EESTI SELTSIDE LIIT

EESTI MAJA
200 Jeffcott Street,
North Adelaide
South Australia 5006

5. veebruar, 1977.

Armas hr. Rajamaa,

panen nüüd posti nõutud aruande suure hilineemisega ja kahtlusega, et Teie seda veel kasutada saate, kuid kõigile püüetele vaatamata ei saanud mina seda enne saata.

Enam halvemat aega sellise kirjutise jaoks olla ei saanud. Mitte sellepärast, et meil oli puhkus, selle ohverdan meeldesti, vaid sellepärast, et meil on jõulust saadik niisugune kiirus peal olnud, et hingamiseks ka aega ei ole olnud. Meie "Metsakodu" mägedes, kus tavaliselt puhkust veedame, on pidevalt väliskülalisi täis olnud ja nemad kõigi muude kohustuste kõrval nõuavad ka järgi vaatamist. Vahepeal pidime mehega ära sõitma ja minu märkmed ongi "transiitis" olles kirja pandud. Nüüd loin nad otse märkmeilt paberile, ilma, et oleksin saanud neid läbi töötada ja kardan väga, et see asi sugugi täiuslik ei ole, isegi kui Teie seda veel ajaliselt kasutada saaksite. Igal juhul saadan ta sel kujul ära ja palun kirjutis redigeerida, ka kui Te ainult osa sellest kasutate.

Praegu tuli meelde, et üks asi, millest tingimata kirjutada tahtsin on ikka välja jäänud. See oli nimelt õppevahendid. Eriti eelkooli-ealiste ja eesti keelt mitte rääkivate mudilaste vajadus moodsamate õppevahendite järgi on, mis mulle muret teeb. Samuti oleksin meeleldi sinna ülevaatessisse tahtnud panna oma vaatlused kahjustavaist tegureist meie noorsookasvatuse raamides, millest kõige halvemini on mõjunud ja mõjub veel praegu pahatahtlik kriitika vanemalt generatsioonilt. Aga võibolla sellest kunagi hiljem.

Palju tänu Teile jõulu tervituse eest. Minul oli selle üle siiras heameel, sest olin kaunis õnnetu meie kirjavahetuse paha alguse üle.

Mis puutub Andres Lompi, siis on tema meie perekonna kõige noorem võsu ja hea tema jutu juures on see, et ta tõesti mõtleb seda, mida kirjutab. Meie vanem tütar, kelle 21st sünnipäeva just pühitsesime ja kes kaks aastat juba abielus on ning Aime-Reet Kangur'i nime nüüd kannab, kirjutab ka kaunis sageli. Tema oli ka 2 aastat täienduskooli õpetaja, on eluaegne gaidjuht olnud, õpetab nüüd rahvatantsu ja on ka A.E.S. Liidu noorteala juhataja. Kui arvestate seda, et minu abikaasa samuti igasse võimalikku ja võimatusse organisatsiooni kuulub ning juba 20.a. A.E. Seltsi esimees on olnud, võite ette kujutada millist elu meie siin elame.

Loodan, et Teie koolijuhatajate aruanded vähemalt õigeaks ajaks kätte saite.

Parimate tervitustega,

Andres Lomp